

Titanica

I mitt nästa liv ska jag bli rymdonaut
på ett gigantiskt strålande rymdskepp
om jag så torkar rymddamm
istället för skickligt styra
skeppets odysséer

I nästa existens
ska jag färdas därute
bland galaxer
och stjärnors gatustråk
Kosta vad det kosta vill...

För rymdens vidder
är min hunger, min törst
min vackraste längtan
mitt livselixir
En gigantisk fluorescerande mussla
ett rymdhavets Titanica
stilla vid rymdhamnen
i väntan på avfärd

Vid panoramafönstret står jag själv
i min nya kropp av senaste årsmodell
lika viktlöst lycklig i hjärtat
som vilken planet som helst

I mitt nästa liv då ska det ske
Kosta vad det kosta vill

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren noname_realmind med Poeter.se id #5935 innehar upphovsrätten